

[Ministeren for kulturelle anliggender]

at der skal optages lån eller på anden måde skaffes offentlige penge. Når fru Pia Kjærsgaard spørger, hvordan jeg kan gå ind for det, må jeg svare: det er, fordi jeg er realist. Man kan jo ikke sælge reklametid, før man har programmer, som kører, og nogle seere, som der kan sendes reklamer til. I den periode er man nødt til at have nogle penge for at bygge systemet op og komme i gang med programproduktionen, og det er derfor, der må være en sådan statsgaranti.

Det er ikke rigtigt, at reklamerne placeres dér, hvor ingen ser dem. Hvis man læser igennem, hvordan reklamerne tænkes placeret, vil man kunne se, at de placeres netop på tidspunkter, hvor der skulle være de seere, som går ind i beregningsgrundlaget.

Jeg må til hr. Tastesen sige, at jeg ser også frem til, at vi i kulturudvalget kan tage vores tal op, for vi arbejder faktisk med to forskellige sæt af tal. Det er det, der er baggrunden for, at vi står så fjernt fra hinanden på dette punkt. Jeg har også de tal, som hr. Tastesen har, men det er ikke dem, vi har brugt, for de udtrykker noget andet end de forudsætninger, som man må lægge for de beregninger, vi har brugt.

Til hr. Dohrmann vil jeg sige: nej, jeg er ikke betænkelig ved de bemyndigelser, der er tillagt kulturministeren, og det er ikke, fordi jeg er særlig optaget af at få tillagt bemyndigelser, men det er, fordi det afgørende ved det system, som vi her har lagt frem, ikke er bemyndigelserne til kulturministeren, det er den høje grad af frihed og selvstændighed, som systemet kommer til at køre med, når først det er stillet op og bestyrelsen er udnævnt.

Så er der ingen indblandingsmuligheder i programanliggender og i den måde, hele den nye TV 2-kanal bygges op på. Og man skal lægge mærke til, hvilke kvalifikationer det er, der i lovforslaget direkte kræves af dem, der skal sidde i bestyrelsen. Det er ikke hvem som helst, der kan komme ind, for der stilles nogle ganske bestemte faglige, professionelle krav til de personer, som skal vælges og det sætter snævre grænser for, hvad kulturministeren og dem, han skal rådføre sig med i disse sager, vil kunne foretage af udnævnelser.

Det er i øvrigt ganske parallelt med det system, man har i det helt reklamefinansierede engelske system, hvor det er indenrigsmi-

nisteren, der udnævner en 8 mands bestyrelse, og det fungerer ganske uafhængigt af regeringen og er totalt reklamefinansieret.

Til fru Ingerlise Koefoed blot dette, at jeg tror, at i det konkrete tilfælde vil en organisation som Kræftens Bekæmpelse få ekstra muligheder, når vi får et reklame-TV, for den vil dels kunne købe sig til reklame for sine lotterier, og hvad der ellers kan være tale om at der skal sælges, dels vil der givetvis i programfladen ligesom i den nuværende radios programflade være plads til programmer, som kan tage de ting op, som har med kost og andre ting at gøre. Det kan være hvad som helst, men det afgørende er, at vi har sikret, at der er vandtætte skodder mellem reklamer og indhold, så der vil absolut ikke kunne blive den sammenblanding, som lå bag det spørgsmål, som fru Ingerlise Koefoed stillede.

At vi ikke har valgt den udmærkede form for folkelig opbygning af et repræsentantskab på landsplan, skyldes, at der her skal være tale om at etablere en effektiv, konkurrerende kanal på landsbasis, som skal have en anden styreform end den, vi har kendt fra Danmarks Radio. Når vi skal stille et alternativ op til den, må vi fjerne os fra de systemer, vi har kendt hidtil. Og det gør vi altså med det forslag, som er lagt frem her netop om en anden form for styrelse. Som jeg sagde i min indledning, er det også et af de områder, hvor jeg i hvert fald ser et gennembrud.

Og så må jeg rette en misforståelse. Vi har ikke i regeringen forladt tanken om, at der skulle kunne komme reklamefinansiering af lokalradio og lokal-TV. Det ligger der et lovforslag om fra december; det ligger der stadig, det har vi ikke taget af bordet. Jeg tror godt, at der kan blive balance omkring disse ting; det må vi forhandle os frem til her i den sidste del af folketingssamlingen.

Jeg lægger vægt på, at vi allerede kan se, at det spirer og gror på det regionale område ude omkring i landet. Det er jo ikke bare TV-Syd; men også andre steder, i Fyns, Ringkøbing og Viborg amter, er der initiativer; der sker noget på disse områder. Så der vil givetvis komme nogle ting, som vi kan opfange med det system, vi her har stillet op.

Hr. Flemming Jensen rejste spørgsmålet om klageadgang. Vi har jo i dette forslag måttet henvise til det allerede eksisterende